

De Drietand

Hey beste Neptuners !! Dit is alweer de dertigste (!!) uitgave van uw clubblad, "De drietand". Met andere woorden, dit blad verschijnt ondertussen nu reeds ononderbroken zeven en een half jaar !

Als U dit blad in handen krijgt echter, betekent dit ook alweer dat het duikseizoen voor de meesten afgelopen is. Juli was een "droommaand" wat het weer betrof, maar...zo goed juli was, zo slecht was augustus! Maar aan het weer kunnen we nu eenmaal, spijtig genoeg, niets veranderen...

Het einde van het duikseizoen, betekent echter wel opnieuw de start van de zwembadtrainingen. Wie dus een "potentiele duiker" in zijn vriendenkring of familie heeft, en waarvan je vermoedt dat hij in onze clubgeest past...niet aarzelen, gewoon meebrengen!! Ook de wekelijkse "gewone" trainingen zijn ondertussen opnieuw gestart, goed voor wie wat aan zijn conditie wil doen!

Uiteraard mag in dit blad ook het stukje "mariene biologie" niet ontbreken, vandaag behandelen we de "hooiwagenkrab", *Macropodia rostrata*. Een eerder onopvallende verschijning in de Oosterschelde, maar de meeste duikers hebben haar al wel eens opgemerkt...of net niet? U leest er verder in dit blad alles over wat U nog niet wist.

Ook niet onbelangrijk is de info over het komende clubfeest!! We willen zeker niet onderdoen voor de vorige uitgave (die toch al niet niks was...!!). Hou alvast het laatste weekend van november vrij...want dan gaat het gebeuren!!!

Verder zal je in dit clubblad, zoals steeds, de gebruikelijke info en mededelingen terugvinden. Hiermee is mijn bijdrage weer zo ongeveer geleverd (voor wat het voorwoord betreft dan toch...). Ik wil U enkel nog veel leesplezier wensen, en voor hen die ook in de winterperiode willen blijven duiken... Als je het doet...doe het veilig!!

Betaling lidgelden 2007

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :
402-9137089-74

Goede voornemens ...

Voor de echte fanatiekelingen behoort zelfs de winter tot het duikseizoen, ik weet het, maar voor een "luke-duiker" – ook wel eens als "pompbakduiker" betiteld – en daar begin ik mezelf toe te rekenen, is ondertussen het duikseizoen in de Oosterschelde achter de rug en – Oh schande ! - het jaar 2006 telt in mijn duikboekje nog maar 2 (twéé!) duiken !!! Debet daaraan is de jaarlijkse vakantie die nu eens geen duikvakantie geworden is maar een wandelvakantie. Mocht er "last minute" nog een clubreis(je) in de tropen of sub-tropen in zitten, dan zou het mogelijk dit jaar nog iets kunnen worden met duiken, maar die kans is klein.

Niet dat de voornemens er niet waren ... Mijn duikfles was zelfs gekeurd, lang voordat ik traditioneel in de Oosterschelde ga duiken en dat is niet altijd zo, want voor ik er meestal erg in heb is het weer eens zover. Voor augustus kan ik ter verdediging inroepen dat het echt rotweer was, een héle maand lang, maar voor juli ... een betere maand hebben we slechts zelden gehad en op de beide dagen dat ik er was om te duiken en te barbecuen genoten we van schitterend weer.

Terwijl het hele land kreunde onder een verschroeiende hittegolf, was het aan "De Punt" lekker koel dank zij een licht briesje en uiteraard het verfrissende water. Het was er de dag van de clubbarbecue zelfs zo aangenaam, dat de meesten er gebleven zijn tot half tien 's avonds. Nooit gebeurd! Behalve dan in "de goeie ouwe tijd", toen we er bleven

wildkamperen. Toen kon dat nog zonder problemen.

De duik was die dag echter vrij troebel en eigenlijk de vorige keer was ook al zo. De grote aantallen duikers die tegenwoordig elke dag en zeker op weekenddagen te water gaan zijn hier debet aan, want het ene stofspoor na het andere, meegevoerd door de stroming, kruist je eigen duikroute en uiteraard maak je er ook zelf een. Ik denk dat het zwevend stof nog nauwelijks tijd krijgt om neer te zijgen. Wanneer je pas echt lol beleeft aan een duik als je op foto-jacht kan gaan (Op dat gebied ben ik wat misvormd, of misschien is "verslaafd" het juiste woord) dan wordt het animo om in de Oosterschelde te duiken al snel kleiner.

Tot overmaat van ramp raakte ik dan nog mijn oud getrouw duikmes kwijt wegens vergeten het lusje om het heft te doen. Had ik op dat moment met Brigitte (Lens) gedoken, dan had die het misschien nog ergens onderweg voor me opgepikt. Het is bij meerdere gelegenheden bewezen dat ze daar talent (goede ogen ?) voor heeft. Zo kwam ze al eens met mijn duiktabel en bij een andere gelegenheid zelfs met mijn zwembroek boven. Hoe dat laatste mogelijk was, stelde me aanvankelijk óók voor een raadsel, tot ik me herinnerde een zwembroek in de zak van mijn trimvest gestoken te hebben, terwijl er al een in mijn duikkuipje aanwezig was. 'k Heb het nogal mogen uitleggen achteraf !!!

Sterker nog : Op een duik, nabij Kamperland, was Freddy bij het fotograferen van dodemansduim een fotolens, voorzien van een afstandsstaafje, verloren. Ruim één jaar later - ik was er zelf bij, want we doken met z'n drieën – vond ze er die lens weer, ofschoon enkel het staafje nog boven het zand uitstak!

Het geluk dat sommigen kunnen hebben in het vinden van verloren voorwerpen grenst aan het ongelofelijke. Zelf vind ik nooit iets, tenzij éénmaal een verroest duikmes met half afgebroken lemmet. Waarschijnlijk na het breken ter plaatse gedumpt!

Maar ook mijn andere duikmakker op geregelde basis, Jacques Gooris, kent wat van “vinden”. Enige tijd geleden hadden we de gewoonte een heel eind van de dijk weg te zwemmen, om ons dan, het gelaat naar elkaar toegekeerd en de voeten eerst, naar 40 meter te laten zinken. In opwaartse richting zwemmend langs de helling kan je immers veel beter in alle hopen schijnen en kijken, want kreeften waren toen helemaal niet zo algemeen als nu het geval is. Aangekomen op de bodem had Jacques ineens twee duiklampen, één in elke hand. Net op de plek waar hij neergekomen was lag er een! En toen hij ze aanknipte brandde ze nog ook !!! Sinds mijn eigen duiklamp het definitief voor bekeken hield, duik ik al jaren met twee kleine lampjes, waarvan ik er één op mijn flitslamp bevestig, want wie weet ... Het wil me echter niet lukken !!! Het geluk is enkel weggelegd voor sommige “chansards” !

Boven water heb ik echter wel iets meer vindergeluk, want bij het rapen van kreukeltjes (aliekruiken) op de punt vond ik al eens vier verschillende

blokken lood. Zwart gecoat, blauw of zonder deklaag, het lag er allemaal tussen de bruinwieren en de steenblokken voor het oprapen. Ben je dus ooit je duikgordel kwijt, dan kan ik je deze plek aanbevelen om er een nieuwe bij elkaar te sprokkelen. Kies het einde van een drukke duikdag en als het dan laag water is ben je van succes verzekerd ! Maar raap geen kreukeltjes, want bij het doorlezen van het Oosterscheldereglement in de Hippocampus merkte ik dat zoiets voor duikers verboden is.

Lood rapen is tot nader order echter nergens vermeld, dus ga je gang. Zelf geraakte ik het gevonden lood prompt weer kwijt aan Jef (V.V.), die het kon gebruiken en me beloofde er een pint voor te trakteren. Daar wacht ik dus nog steeds op ! Als excuus mag evenwel gelden dat de cafetaria van het Duffelse zwembad gewoonlijk veel weg heeft van de gaskamers van Büchenwald, waardoor ik me daar niet al te veel meer durf laten zien, teneinde nog wat longvolume over te houden als ik voor Walter moet verschijnen ter medische controle. Het rookgordijn dat de jeugdige voetballers daar creëren grenst aan het onwaarschijnlijke. Enkel als het zomert kan je er op het terras nog een pintje drinken. Waar is toch de tijd van de Begijnzolder of bij “den Bart”!

Heimwee naar vroeger! 't Overkomt enkel de oudere duikers. Zo deed het me ook iets, toen tijdens de clubduik mijn trouwe kompas (het goedkoopste dat er bij het begin van mijn duikcarrière in de handel te verkrijgen was) schielijk overleed. 567 duiken, exact bijgehouden in mijn duikboekje, leidde het mij door allerlei wateren en nu zat de naald al ten tweeden male, schuin gekneld tussen de as en het glas (plastic !). Alle andere instrumenten op mijn “plakket”

(Nog zo een item dat aan 't verdwijnen is!) waren al veel eerder ter ziele gegaan of overbodig geworden door het aanschaffen van een duikcomputer. Even nog dacht ik mijn kompas van de vuilbak te redden en het een eervolle begrafenis op zee te geven, net zoals de Jok (Negritta) ooit met zijn deco-meter wou doen te Estartit, toen hij na de duik vaststelde dat een verduurde en totaal verbrokkelde rubberrand, binnenin het toestel, de naald blokkeerde.

Begeleid van een passende speech en met enig ceremonieel kieperde hij het dierbare instrument overboord in water van zo'n 30 meter diep. Groot was onze verbazing toen even later een duiker aan boord kwam die een decompressiemeter gevonden had. Nee, een zeegrav is ook al niet meer wat het eens is geweest! Veel te druk daar beneden !!!
Maar eigenlijk hoorde dit een verslag te worden over de clubbarbecue ... Wel, het stramien ervan kennen jullie al uit vorige verslagen, zodat ik me hier nog ga beperken tot het echt essentiële.

Duik : Vrij troebel

Aperitief : Belangrijk en onontbeerlijk onderdeel ! Heel lekker ! Creatie van Filip. Neen, niet zijn ook overheerlijke "Chateau Baron Putzeys", maar een mix van 4 delen Gancia, 1 deel gin en 1 deel appelsien.

Barbecue : Alles normaal, behalve dat (of misschien juist "omdat") den Hugo een nieuw type barbecue mee had.

Dessert : Hugo haalde voor rekening van het feestcomité een frisco voor elk.

Traditionele plonspartij : Ditmaal geen slapstick met algen wegens een opvallend gebrek aan algen.

Opwarming van de aarde ??? Dan maar met een bal gesmeten. Ook leuk!

Feit van de dag : Den Erik was er !!! En al dook hij niet mee, het is een feit om in de annalen te vermelden. Hij mag bovendien méér komen, want hij had een lekkere fles Châteauneuf-du-Pape (Chateau des Disciples 2003) bij **Andere aanwezigen** (Hopelijk ben ik niemand vergeten) :

Jacques + Greet + Jarne + Valerie

Jacques + Jacqueline + Erik

Jean-Pierre + Annette + Giselle

Walter + Brigitte + Stefanie

Hugo + Sonja

Filip + Karen + Britt + Thybaut + An +

Bernd en mij onbekend gebleven vriendin

Patrick + Pieter

Erik + Yvette

Marc + Hilde

Roger

Freddy + Brigitte

Harry + Maria

En de mosselbarbecue ??? Spijtig genoeg afgelast wegens het te slechte weer in augustus. Rotmaand !

!!BELANGRIJKE MEDEDELING!!

Het internet (en dus ook mailadres...) van onze clubdokter,

Walter Lauwers

Is gewijzigd!!

Het nieuwe adres is : walterl@telenet.be

Hou er rekening mee dat Walter zijn praktijk aan het afbouwen is, en het in de toekomst niet langer mogelijk zal zijn op hem een beroep te doen voor het jaarlijkse duikonderzoek. Kijk dus alvast uit naar een alternatief. Wie eventueel adressen wenst van dokters die "thuis zijn" in de duikwereld kan steeds contact opnemen met NELOS...

De hooiwagenkrab (*Macropodia rostrata*)

De hooiwagenkrab, *Macropodia rostrata*, is een dier dat je bij elke duik wel kan aanschouwen. Ik zeg wel “kan”, want niet alle duikers zien dit extreem goed gecamoufleerde dier zitten op de stenen of de wieren, waarop ze zich bij voorkeur ophouden. Het pantser is immers “volgeplakt” met stukjes wier.

Het gaat hier om een krabbensoort, en krabben maken regelmatig een nieuw pantser aan. Dat is met de hooiwagenkrab niet anders. Bij elke vervelling zijn ze dus niet enkel hun pantser, maar ook hun camouflage kwijt!

Nadat het nieuwe pantser is uitgehard zullen zij zich dan ook op een hoger gelegen stuk steen of wier plaatsen en opnieuw stukjes wier en detritus uit het langsstromende water plukken. Vervolgens wordt dit op het ganse lichaam aangebracht en op zijn plaats gehouden door een soort haakjes welke over het hele lichaam en de poten voorkomen. Als dit werkje is uitgevoerd, lijkt het wel alsof zij zelf een stuk wier zijn, waardoor ze voor eventuele belagers moeilijk te onderscheiden zijn.

In Nederland komen verschillende soorten hooiwagenkrabben voor. De gewone hooiwagenkrab (*Macropodia rostrata*) is verreweg de meest algemene, maar omdat ze onder water zeer slecht te determineren zijn en doordat ze meestal zo sterk begroeid zijn, maken we hier verder geen onderscheid.

Hooiwagenkrabben zijn vrij kleine krabben met lange dunne poten. De maximale lengte van de carapax, dit is het schild, is 25 mm, maar meestal zijn de diertjes beduidend kleiner.

De dieren leven van de getijdenzone tot op 130 m diepte. Ze kunnen aangetroffen worden op bijna iedere ondergrond, waarbij ze zich camoufleren met de organismen waarop ze zich bevinden.

Hooiwagenkrabben zijn te vinden van Noorwegen tot Noord-Afrika, de Middellandse zee en het westelijke deel van de Oostzee. In Nederland algemeen in alle kustwateren, ook in de Grevelingen.

Het zijn erg slechte zwemmers, wat betekent dat ze zich nooit ver van de voor hun bescherming biedende wieren zullen begeven. Je treft ze meestal aan met de schaarpoten vooruit, om uit het langsstromende water ofwel kleine stukjes wier te plukken om hun “kleed te herstellen” van eventueel opgelopen schade, of om iets eetbaars uit het langsstromende water te verschalken. Onder andere kleine wormachtigen, kreeftachtigen en mosdiertjes staan op het menu, Het zijn eigenlijk vooral “nachtactieve dieren”.

!! Medisch duikonderzoek !!

Hoe afspreken voor medisch onderzoek?

-woensdagavond in het zwembad
telefonisch op 015/61.36.86, is altijd te proberen, maar meest bereikbaar rond 8 uur 's morgens of 's avonds.

-boodschap langs fax 015/61.71.11 of E-post (walterl@telenet.be)
en Walter Lauwers neemt dan zelf contact met je op.

Hoe Dr Lauwers vinden in de Bosstraat 10 te Zemst?

Vanuit Mechelen (of afrit Mechelen zuid), de baan naar Vilvoorde-Brussel. Over de autostrade zie je links van U de kerk van Zemst en let dan op : rechts, een 300 meter verder, eerste straat rechts met hoekcafe "Den Arm" en met wegwijzer "Zemst-Laar" sla je in.

Je rijdt één straatje voorbij, tot de tweede straat, terug met plaat "Zemst-Laar" en je slaat daar links in (Linterpoortenlaan).

Je volgt deze gedurende +/- 2 km, tot je, voor een bocht, rechts een reflecterende rode pijl ziet.

Net daarvoor, is er rechts een klein straatje, de Bosstraat (naambordje staat rechts op elektriciteitspaal...) en 200 meter verder is nr 10...(als je aan de driesprong uitkomt ben je 100 m te ver...)

!!CLUBFEEST MDC NEPTUNE 2006 !!

**Zoals dat stilaan de gewoonte wordt, zal ook dit clubfeest
iets speciaals zijn !!**

**op zaterdag 25 november
in het zwembad "NEMO 33" te Ukkel**

Stalle straat 333 (Rond-point des Menhirs)
1180 Ukkel (Brussel) - België

**De prijs voor het clubfeest bedraagt € 50
(eten en drank inbegrepen)
Aanvang 19h.**

**Vanaf 17.30h wordt er een demonstratie "jambe" gegeven en heeft U de
mogelijkheid dit instrument ook zelf te bespelen!!**

Iedereen is welkom, verzamelen hiervoor vanaf 17h in NEMO 33!!

**Ook de duikers worden uiteraard niet vergeten, wie een duikje wil maken
in Europa's diepste zwembad...ook dat kan!**

**Vanaf 17.30h kunnen de duikers zich klaarmaken, de prijs hiervoor
bedraagt (waarschijnlijk €20) en is niet in de algemene deelnameprijs
begrepen...**

Inschrijven kan bij Maria, Brigitte of Sonja...

!! Iedereen is welkom !!